

moes, Wagner, Westergaard, Bahnsen, Brandes, D. Christensen (byg), Dahl, Dønnergaard, Falkenstjerne (byg), Gad (byg), Hage, Hansen (Sorø Amts 5te Valgkreds), Hansen (Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds), Hedemann, B. Holm, B. Holm, Jagd, Klein, E. F. Larsen, N. F. Larsen og Lauridsen.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Kontrol med kriminelle Forhører.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2379—82.)

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Schjøth): Jeg kan fatte mig meget kort i min Motivering af dette Forslag, som jeg har tilladt mig at forelægge her i Thinget, idet jeg mener, at den Debat, der blev ført her i Salen den 22de December i Fjor, indeholder al ønskelig Motivering af Nødvendigheden af dette Forslag. Jeg skal derfor kortelig omtale denne Debat, som jeg mener paa en fylldig Maade har godtgjort Nødvendigheden af, at der træffes Foranstaltninger til Værn for den Tiltalte, med andre Ord Kontrol med kriminelle Forhører. Jeg tror, at særlig det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) den Dag udtalte sig saaledes om disse Forhold, at der for denne Sag er vakt en Stemning, der forhaabentlig ikke skal lægge sig, for der er gennemført Noget paa dette Omraade. Det fremgik af den Debat, der altsaa blev ført i Slutningen af forrige Aar her i Salen, at den Tiltalte under vort nuværende inkvisitoriske Forhørsystem var i høi Grad udsat, og der blev fremhævet fra forskjellige Sider, at der godt kunde være Tale om en stykkevis Reform af vor kriminelle Retsspleie, saaledes at navnlig dette Punkt: den Tiltaltes Stilling, blev omgivet af fastere Regler eller i det Hele taget blev omgivet af Regler, idet det maa siges, at Forholdet i dette Vieblit er ganske regelløst, saa at den Tiltalte ganske er givet Forhørsdommeren i Vold. Udenfor de Tilfælde, hvor vedkommende Forhørsdommer forfættelig har begaaet Uretfærdigheder — og saadanne Tilfælde have foreligget, som det jo ogsaa fremgik af Debatten, idet Statsmagten havde fundet sig foranlediget til at sætte sig i Bevægelse og straffe enkelte Forhørsdommere, fordi de

i deres Forhørsvirksomhed havde begaaet forsættelig Uretfærdighed — blev det fremhævet og det med Rette, at det nuværende inkvisitoriske Forhørsystem nødvendigvis maa føre til høist ubillige Resultater for den Tiltalte. Selv om Forhørsdommeren i Virkeligheden har den bedste Villie til at komme til Bunds i Sagen, kan det ikke undgaa, at han, naar han i nogen Tid har arbejdet under det nuværende System, maa blive Systemets Tjener. Det er en Feil, som jeg mener, man ikke tilstrækkelig har vurderet. Det er en Feil, at man beklæder en Enkeltmand med en fuldstændig ubegrænset Myndighed over et Medmenneskes Ve og Vel. Det er en Feil, at man lader ham ukontrolleret, og at det bliver denne Mand's Referat og dette alene, der kommer til at foreligge for Retten, naar den skal paadømme Sagen. Dette inkvisitoriske System stiller i Virkeligheden den Tiltalte ganske værgeløs. „Han er“, som der stod i en Avisartikel for nylig med en Vending, der ikke lader Tvivl tilbage om, hvem der er Forfatteren, „et Objekt for Forhørsdommerens Underjøgelse i Sandhedsforskningens Tjeneste.“ Vi kunne let tænke os, hvorledes han er stillet, naar han kun er et Undersøgelsesobjekt, og det er Forhørsdommeren alene, der har Afgjørelsen af, hvad der tjener til Sandhedens Udforskning. Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at en Udtalelse af mig den 22de December kunde forstås paa den Maade, som om jeg havde sigtet Forhørsdommerne her i Landet for at have Tilbøielighed til forsættelig Uretfærdighed. Jeg brugte den Udtalelse, at det for en stor Del af Forhørsdommerne mere kom an paa at faae en Tilstaelse end at faae Sandheden frem. Jeg forstaaer ikke, at denne Udtalelse har kunnet misforstås paa denne Maade og er blevet misforstaaet, ikke alene af ærede Medlemmer her i Salen, men ogsaa udenfor Salen, hvad der fremgaar af den Avispolemik, der i den senere Tid har været ført om den kriminelle Retsspleie. Det, jeg har ment, er selvfølgelig, at Tilstaelsen er Sandheden for vedkommende Forhørsdommer, at han i den Grad har indarbejdet sig i Systemet og gjort sig til Systemets Slave, at han kun betragter Udtrykket for Sandheden som muligt i Form af en Tilstaelse. Det hævder jeg vedblivende efter at have givet denne Forklaring, at Opgaven for de fleste, ja jeg kan sige for enhver Forhørsdommer her i Landet er at faae en Tilstaelse. Det ligger i hele Systemet, naar han faar Objektet frem for sin Undersøgelse i Sandhedsudforskningens Tjeneste, vil han stille hen paa at faae Tiltalte til at aflevere